

- 4) La construcció dels bungalows actuals tampoc disposava de cap vertadera autorització turística en el moment en què s'efectuà.

El 18 d'agost de 1991, UPA, S.A. obtengué autorització turística d'obertura per un 2on. projecte de càmping que contemplava 125 unitats de casetes desmontables de fusta sobre la zona de tendes d'acampada inicial. Per tant, Turisme ja autoritzà definitivament un projecte diferent del que el 1985 havia esta autoritzat urbanísticament i el 1984 havia obtengut l'autorització prèvia turística.

Si bé la Conselleria de Turisme el 3 de febrer de 1995 respongué una petició d'informació d'UPA, S.A. dient que no hi havia inconvenient al canvi dels "bungalows de madera por otros de cemento totalmente movibles", és obvi que això no es pot considerar una vertadera autorització ni, menys encara, que així ho hagi considerat la pròpia Conselleria, ja que l'11 de març de 2004 l'imposà una sanció precisament per haver efectuat modificacions sense la seva autorització sectorial i per incomplir el Decret 13/1986 de càmpings.

A més, resta confirmat, per la pericial judicial, que els bungalows sancionats no són "totalmente movibles". Aquesta resposta a la petició d'informació no dóna empar a l'obra efectuada, en absolut.

Igualment, si bé l'actora obtengué una autorització prèvia per a la legalització dels bungalows actuals, el 18 d'octubre de 2004, (per cert, ja revocada íntegrament), no aconseguí mai l'autorització definitiva d'obertura, també necessària per entendre com a "legalment autoritzat" qualsevol establiment turístic. De fet, Turisme denegà expressament el permís d'obertura el 20 de setembre de 2005.

- 5) El complex resultant no és un càmping, en la definició legal de l'art. 1, 2on. paràgraf, del Decret 13/1986, de 13 de febrer, d'ordenació de campaments de turisme, única que regeix a Balears.

Dita definició legal exigeix un "espacio de terreno debidament delimitado ... para su ocupación temporal ... utilizando como residencia ... elementos fácilmente transportables".

No hi ha més que mirar les abundants fotografies de les obres per comprovar que no encaixen en dita definició. Els bungalows estan anclats, amb caràcter fix, sobre una solera de formigó que s'aixeca un palm per sobre del nivell del terreny, tenen balaustrades, la coberta és de teules, la terrassa i l'interior estan alicatats, al igual que els banys, disposen d'amplíssimes finestres de vidre i reben els serveis d'aigua, electricitat i clavegueram de forma subterrània.

Els bungalows no es desmonten després del seu ús, ni tampoc al final de la temporada estival. No són provisionals o temporals, sinó permanents.

Fins i tot hi ha alguna fotografia, aportada per la part actora, on es pot observar que es precisa d'una grua de gran tonatge per col·locar les peces prefabricades de ciment.

No es tracta d'una simple delimitació del terreny, sinó d'una transformació intensa d'aquest equivalent a una urbanització i edificació sistemàtiques i permanents.

En aquest punt, discrepam de l'afirmació del perit judicial de què el complex resultant no seria equivalent a una urbanització per manca-hi accés rodat, ja que a les actuacions obren fotografies aèries on es pot apreciar que la parcel·la és colindant amb una carretera i que disposa d'un vial intern, apte per vehicles, que transcorre pel perímetre sud de la primitiva zona d'acampada fins arribar al front de l'edifici central.

